

Ἐν φιλιππουπόλει τῇ 25^ῃ ἰοβρίου 1937

εἰς Ἀθήνας

φίλε κ. Αντώνιε Ελαμούδη

Τὴν αὐτὴ 20^ῃ ἐν μινὸς γιλιμὴν ὅμῳ ἐπιστολὴν ἔλαβον καὶ σπύδω προθύμως τὴν συμμύωσιν ὡς ἐστὶν περὶ Διδυμοβλήχου συμμωμάτων σας παρατηρήσεις μου.

α) Ὅτι ὡς τῶν Διδυμοβλήχων, ὡς ἐντέλλεται ὁ κ. Βασιλείδης, ὡς δυνάμειν διὰ φυσικοῦ καὶ ἰσορροπικοῦ λόγου εἶναι ὡς ἐν τῷ Θρακίῳ καὶ ἐν τῷ περὶ μνημονεύσαντων τοῦ 5^{ου} κ. α. αἰῶνος οὗτε ἢ πλεονέκτημα καὶ τὴν γέννησιν μου. παρὰ τὴν ἐπεκρίσιν τοῦ γίγνομαι καὶ συνάδῃν ἀλλοι.

Ἐν τῷ Θρακίῳ γὰρ, ὡς ἐν ἀπογραφῇ εἶναι γνωστὰ, (ὅτι ἔχω τὸ CIA, ὅπως τὴν μελέτην αἱ μνημονεύσαντες συμμωμάτων τῶν Ἀθηναίων πόλιν ἀναμειβόμενος ὡς ἔλλην καὶ ἀποικίας, αἱ εἶναι χρήζουσας τῆς Ἀθηνῶν προδοσίας, τῆς τῶν ἀρκαλαῶν Ἀχαιοῦ, καὶ τῆς τῶν περὶ καὶ τῶν Θρακίων αὐτῶν, οἵτινες ἀποικιστοὶ ὄντες ἐνέλεθον οὐχὶ ἀπὸς λαογραφίαν, ἐλλοιὸν γόρον ὑποκρίσεως τοῖς Ἀθηναίοις. Ἐπομένως πᾶσαι ὡς παρὰ τὴν ἡμετέραν αἰτίαν τῶν Θρακίων εἶναι. Τὸ Διδυμοβλήχον εἶναι καὶ μακρὸν ἐν τῷ ἐνδονεῶ τῶν Θρακίων καὶ ἐν Ἀλλεσσάνδρει δὲ ὡς δυνάμειν εἶναι βοηθούσας αὐτῶν ἐνδονεῶν. Ἀλλὰ τῆ

ΔΙΔΥΜΟΒΛΗΧΟΣ

Ἑλληνικαὶ πόλεις (αὐτοκράτειρα) μέχρι φιλιππικῶν δὲν ὑπάρχον
ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας. Πρῶτος ὁ φιλιππος ἰδρύει
πολλὰς διὰ στρατιωτικῶν καὶ ἐμπορικῶν λόγων (φιλιπ-
ποῦσσι, Καβύλη, Βερὸν, Ἀλφειοῦ πόλιν κτλ.) καὶ κατό-
πιν οἱ Ρωμαῖοι ἀποικισμοὺς ἐν ἐρημίσθουσιν. Τούτῳ ὅσοι
ἀνέμειξε πρὸς ἐκκλησίαν ἐν τῇ μετέπειτα ἐσχάτῃ ὁ Δρακονίδης
Ἦδ' ἐν Διδυμόκειον εἶναι πολλὰ μεταγενέστερον, Βυβαν-
ταῖον - ὡς ἀποδεικνύει καὶ ὁ ἀρχαιολογικὸς τῶν. Ἄν
προῖστος ἐν τῷ κλασσικῷ χρόνῳ δι' ἐλέγχο Διδυ-
μον ἔχον εἴη Διδυμόκειον (κρητ. Δαύκιον, Ἡραῖον
Αἰχίον κτλ. κτλ.) καὶ οὐκ Διδυμόκειον (οἱ βυβανταῖοι
ὡς γράζοντες Διδυμόκειον). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὡς ἐν
τῷ σωζομένῳ ἰχνῷ μετὰ τὴν, δι' ἃ Βυβανταῖον πόλιν
ἰδρύθη ἐπὶ τῷ λεγόμενῳ ἀρχαίου τῆς ἀνωτέρου Θρακικῆς
συντακτικῆς. Διότι οἱ προῖστος ἄρχοντες, ὡς καὶ οἱ ἀρχαῖοι
τῶν Πελαγονίων - Πρωτόβουνοι, συνέθετον τὰς μετεπειταίας εἰς
ἀρχαῖα μέρη, ἅλιστα μετέβαλλον καὶ διὰ τῆς. Ὁ Ῥοῦλος ὅμως
Θρακικῆς συντακτικῆς (ἀρχαιολογικῆς) εἶχεν ἐπὶ τῇ ἐν τῷ
ἱστορικῷ χρόνῳ, καθ' ὅσον οἱ Θρακῆς ὄνομα καὶ ὡς
καὶ ἐπὶ ἀρχαῖαν συντακτικὴν καὶ διὰ τῆς πόλιν. Τούτῳ εἶναι
μεταφωτισμένον καὶ ἡγελοῦσθε καὶ ἐπὶ τῷ Ρωμαϊκῷ
χρόνῳ. Οἱ Θρακικοὶ συντακτικοὶ ἀρχαῖοιθεν γένοντες ἐνδομολο-
γία καὶ βρίε (ἐπὶ Ῥοῦλον τῶν συντακτικῶν καὶ

πιν Ἑλληνικὰ ἀντικείμενα διακρίνουσα καὶ θρακικὰ ὀνόματα
τῶν παλαιῶν οὐνοσημάτων. Σηλυμβρία, πολιομβρία, μυκη-
μβρία κτλ), πάρα-παρον-πάρα (οὐ. κλιν.) δάβα-δίβα, δάβα
(παλὰ θρακικὰ ὀνόματα σημαίνοντα οὐνοσημῶν κτλ) ἢ κτ
 λὺς προϋφηνούει καταλύγει (η) σοός (ὀδυσοός, κληροιοός)
ισσα κτλ. Ἀν λυσὶν ἢ πόλει αὐτῇ ἐξηκολούθη δριδαρίων
αὐτὸ τῶν προϋφηνούων χρόνων καὶ κατέστη ἔσπερος καὶ διακρίων
τῶ θρακικῶν τῶν ὀνομα (ὡς ἡ Σηλυμβρία, Μυκημβρία, ὀδυσοός
μεῖζεν τῶ μεναιμῶν κτλ). Τούτῳ ὅμως δὲν συμβαίνει. Δὲν ἔπει
δὲ καὶ Ἕλληνας ἀνοικτα διὰ τὸν λόγον αὐτῶν. Ἀλλὰ προβήχεται
τὸ ἐρώτημα: Ἕλληνας ἀνοικτα τῶν ἐπαχρόνων ἐπὶ τῇ μενομή
αυ θράκῃ; Ἀπαλῶ, καί, ἡ θράκη καὶ ἡμεῖς καὶ οὐ
χρόνον ἡμέτερον ἰσχυρότερον τῶ ἀνοικτῶν καὶ τῶ μεναιμῶν. Ἀλλ' οἱ
μενομήτες ἦσαν ὀλίγοι καὶ ἀνεμενομήτες τῶ θρακίῳ, ὡς καὶ ἡ θράκη
καὶ τῇ ἔθρῃ πρὸς τὸ μεναιμῶν τῶν αὐτῶν ἐμμενῶν, οὐνοσημῶν
αὐτῶν. Αὐτὸ τῶν ἐπὶ τῶ 5^ῳ αἰῶνι, οὗτοι οἱ τῶ ὀδυσοῦν ἀντίστρ-
φοι βασιλεῖς ἐπέλαβον τὸ κράτος τῶν ἐπὶ πάλαι οὐρανῶν τῶ θρα-
κῆς καὶ οὐνοσημῶν τῶν Ἀθηναίων, οἱ ἀνοικτα Ἕλληνας ἐν
τῶ ἐπὶ παλαιῶν ἐπὶ μενομήτων, ἀλλὰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν οἱ οὐνοσημῶν δὲ
μενομήτων ἀπὸ τῶν τῶ ἐμμενῶν (ὡς τῶ τῶ/αὐτῶν). Ἡ οὐνο-
σημῶν δὲ τῶ κ. Βασιλεῖς οἱ τῶ διδομένῳ τῶν αὐτῶν μενομήτων
κομῶν θρακικῶν τῶν ὀνομα καὶ δὲ ἡ θρακικῶν αὐτῶν
ἐπὶ μενομήτων καὶ τῶ 5^ῳ αἰ. κ. αἰῶνι ἐπέλαβον τῶν Ἀθηναίων

Ellen's father's portrait

v. 264

Δα) ρισκ

$\pi_2) \rho \in \theta_0$

Δα) υιολαχίλα

$\Delta(\delta)$ unaltered

Kajlyndolun

v. 218

B-farten

Συνδυασμοί?

Ar - -

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

And (u) Lohmeyer

Αντιστάσεις - -

v. 264)

Chaplain

Σ 142 (145)

Παλατιεύουσα

Δαρι (αλφίλας)

Διδασκαλία

Δαφροεικής

Kaly (under)

11

Rayne bro.
Antiquities
Helleniques
1842 T.A.

γενεῖς ἐσθλότητες ὡς πρίνοιον >> (Θεοφύλακτος, ἰδορτῶν VI, 3, 5, σελ. 249, ἐκδ. Βόννης). Ἐν τῷ χαρίεντι λόγῳ τῷ β' κε. χ αὐτὸς διαπιστώνει ὅτι Διδυμώλεχον σπυρριχὲ μελέζῳ Περὶνθου καὶ Ση-
λυβρίας, ὡς καὶ ὁρθῶς ἔγραψεν ἐκείναις, ὡς ὁ ὁ ἡλικιωτὴς περὶ τῆς
Περὶνθου πρίνουσε μελέζου καὶ ἐκείνου καὶ Τυρβόδου. Οὐδὲν γὰρ
ἔστιν ἐνταῦθα δυνάμει καὶ ἀνάλειψις ὅτι ὁ μεμερισμένος Διδυμώλεχον
ἔστιν ὁ τῷ βασιλεὺς. Ἀπλοῦν ἔχρημα ἐν τῷ χαρίεντι, ἐν αὐτῷ
ἀπλῶ, αἰετῇ καὶ ὡς μελέζῳ περὶ λόγῳ. Ἐνταῦθα λοιπὸν παρὰ τῷ Δα-
νίῳ ἢ καὶ τῷ Διδυμῳ αἰετῇ, ἀπλοῦν πάντως σόλῳμα διακρι-
σαν ἀπὸ τῶν ἡλιαστικῶν χρόνων τῷ θρακικῷ γόρῳ μελέζῳ τῷ β' 7^{ον}
αὐτῶν τῷ ἄκρῳ κε. Ἄν μὴ ὁ αὐτὸς Θεοφύλακτος ἐμμετρῶνται (VI 31)
τῷ Δανίῳ καὶ Δανίῳ, ὅτι εἰκότως ὅτι αὐτῷ τῷ Δανίῳ ἔστιν
τῷ Διδυμῳ μελαγχρῆς ἐλλήνισι, θρακικῶν ἐν (δαν- δυο-
δύο- δυο- ζυεῖ = δύο) καὶ σαρματικῶν διπλοῦν - Διδυμῳ. Οὐδὲν
ἔστιν αἰσθητὸν παρὰ τῷ θρακικῷ Δανίῳ καὶ εἰκότως καὶ ἑλληνικῶν
Διδυμῳ καὶ αὐτῷ ὁρίσασθαι ἐν αὐτῶν καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τῷ ἡ-
λιῶν ἀλλήλων, ὅπως καὶ ὡς τῷ γραφεμένῳ. Τὸ Δανίον καὶ ἔστιν
ἔστιν καὶ τῷ Δανίῳ ἀγρόμενον ἑλῶς. Πολὺ πιθανόν. ὅτι ὁ
μελαγχρῆς τῶν ἐρμηνείων καὶ σταδιογραφικῶν ΔΑΥΝΙΟ
ΔΑΜΙΝΙ καὶ ἡλικιωτῶν καὶ εἰκότως καὶ παρὰ τῷ
λατῶν καὶ τῷ θρακικῷ ὡς αὐτῶν δανια γρῶν. ὅπου
δανια = δόμος, οἶκος, συναισθητός (ἀρβ. ὡς: δόμος -
δῶμα - δέμα - αἶμα, λατ. damus, ἑλλαντικῶν domus τῶν).